

Liječnici bez specijalizacije u objedinjenom hitnom bolničkom prijmu KBC-a Zagreb

Gornik, Ivan

Source / Izvornik: **Mef.hr, 2022, 41, 40 - 40**

Journal article, Published version

Rad u časopisu, Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:105:115805>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-02-10**

Repository / Repozitorij:

[Dr Med - University of Zagreb School of Medicine Digital Repository](#)

Liječnici bez specijalizacije u objedinjenom hitnom bolničkom prijmu KBC-a Zagreb

Nakon gotovo pune tri godine iskustva s liječnicima bez specijalizacije u objedinjenom hitnom bolničkom prijmu (OHBP) KBC-a Zagreb, mogu reći da se moj stav prema ovom načinu kratkotrajnog zapošljavanja mladih liječnika promijenio s „vrlo dobro“ na „odlično“. Ukidanjem pripravničkog staža prije nekoliko godina, liječnici su nakon završetka studija, nakon što su na posljednjoj godini, prema vlastitim ponavljanim prigovorima i komentarima, udaljeni od kliničkih disciplina, pacijenata i prakse, osjećali priličnu nesigurnost. Sada je liječnicima, nakon preuzimanja diplome, otvorena mogućnost rada pod nadzorom u tri uloge, između ostalog i u objedinjenim hitnim bolničkim prijemima.

Već prva generacija „sekundaraca“ (tako ih svi neformalno zovemo) u KBC-u najavila je da bi ovo mogla biti jedna dobra priča. Imali smo sreću da su nam se javili kolege koji su bili vrhunski studenti, među najboljima u generaciji, pa je s njima bilo užitak raditi. U drugoj generaciji višestruko smo povećali broj sekundaraca i uzeli koliko god smo mogli mentorirati (jer je odnos liječnika bez specijalizacije i mentora 1:1). Tada smo već mogli organizirati službu tako da su sekundarci bili svakodnevni i trajni integralni dio hitnog prijma (naravno pod nadzorom mentora) te otada, kad god da dođete u OHBP KBC-a Zagreb, naći ćete barem nekoliko sekundaraca. Treća generacija obuhvatila je još veći broj sekundaraca pa smo na račun toga počeli smanjivati broj specijalizanata u hitnom prijmu, rastežujući klinike i smanjujući broj pre-

kovremenih sati. Ako se ovaj sustav nastavi te ako interes za rad u našem hitnom prijmu nastavi biti ovako velik (i dalje nam se javljaju studenti s „vrha popisa“), bit će moguće bitno promijeniti organizaciju rada, dodatno rasteretiti specijalizante i uvesti ujednačen sustav rada.

Što motivira netom završene doktore medicine da nam se jave u program liječnika bez specijalizacije? Iz razgovora s njima jasno je da to nije želja za karijerom u hitnoj medicini, i to im se ne može zamjeriti. Riječ je mahom o najkvalitetnijoj kategoriji studenata koji imaju veće ambicije; nažalost moramo priznati da hitna medicina (najblaže rečeno) nije među najpopularnijim specijalizacijama. Bez obzira na to, većina naših sekundaraca svjesna je važnosti hitne medicine za bilo koju kliničku struku (svi specijalizanti dežuraju u hitnim prijemima!). Budući da je sustavna edukacija iz hitne medicine na dodiplomskom studiju svedena na jedan kratki interkatedarski predmet, novi liječnici osjećaju potrebu nadoknaditi tu prazninu. Ta želja za izravnim iskustvom u radu s pacijentima najveći je motiv. Ovdje treba istaknuti da je mogući strah od neznanja ili neiskustva, među diplomandima medicine kada razmatraju mogućnost prijave u program liječnika bez specijalizacije, potpuno neopravdan. Svjesni smo da svima njima nedostaje iskustva, i da ih ponekad treba podsjetiti na znanja koja imaju, pa se prema tome i ponašamo. Ali jednako je i sa specijalizantima koji prvi puta dođu u hitni prijam! I oni (osim ako su radili kao sekundarci) nemaju nikakvo prethodno praktično iskustvo, i oni su zaboravili što znaju. Pozitivna je prednost sekundaraca to što su oni svakodnevno samo u hitnom prijmu. Stoga je njihova krivulja učenja znatno strmija te oni već u prvih dva do tri tjedna ostvaruju bitne kvalitativne pomake. Razmatrajući mogućnost zapošljavanja, svakako je potrebno u jednadžbu uključiti i financijski element, tj. plaću. A plaćom su sekundarci, barem prema mojim spoznajama, vrlo zadovoljni.

Kakva je trenutno sudbina sekundaraca u OHBP-u KBC-a Zagreb? Po dolasku,

prvih nekoliko tjedana rade od 8 do 16 sati i uče osnove rada u OHBP-u, osim praktičnog rada s pacijentima i administrativni i komunikacijski dio. Sljedeći korak je rad u smjenama (12-satni, dnevna i noćna), u koji prelaze prema individualnoj procjeni, odnosno kad su spremni. Budući da su stalno mentorirani, to pruža odličnu mogućnost za unaprijeđivanje i korekciju mogućih nepravilnosti ili propusta. Po završetku 6 mjeseci rada pod nadzorom, sekundarci imaju priliku produžiti ugovor te tada ostaju bez mentora i rade praktički isti posao kao specijalizanti u hitnom prijmu.

Za sljedeću generaciju sekundaraca pripremamo u prvih nekoliko tjedana uvodni edukacijski program kako bi se sustavno podsjetili na najvažnija znanja i vještine potrebne za rad u hitnom prijmu. Tako ćemo osigurati ujednačavanje kvalitete rada, ali jednako važno ujednačiti stavove i prenijeti „filozofiju“ našeg hitnog prijma.

A kamo poslije? Najviše volimo kada naši sekundarci dobiju specijalizacije u našoj bolnici. Dosad, nažalost, još nitko nije poželio specijalizirati hitnu medicinu. Drugi dobivaju specijalizacije u drugim bolnicama, a treći odlaze na razna druga mjesta. Najteže mi pada kada saznam da netko od naših sekundaraca napušta zemlju, što je bio slučaj s dvjema kolegicama iz prve generacije (S. i H.), dojma sam najboljima do sada, što nažalost naš sustav nije prepoznao. Gdje god nastavi profesionalnu karijeru, naši sekundarci gotovo bez iznimke pri odlasku tvrde da su im mjeseci provedeni u OHBP-u bili korisno iskustvo te da odlaze s više znanja i vještina, a što je možda najvažnije – sa samopouzdanjem koje je nemoguće steći na drugi način nego izlaganjem pravom poslu.

Vrijedi li to? Iz svega napisanog, nam se da ste shvatili da nama (bolnici, OHBP-u) vrijedi, a koliko vidim i mladim liječnicima koji prolaze kroz naš „žrvanj“ također vrijedi. Očekujem dakle da ćemo i nadalje moći izražavati dobrodošlicu novim generacijama sekundaraca. Na svestrano zadovoljstvo.

Ivan Gornik